

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد   بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم   از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

سرمقاله گاردین (ارگان حزب کمونیست استرالیا)
برگردان: آمادور نویدی
۱۳ نومبر ۲۰۱۹

سرمایه داری برده داریست

هنگامی که رهبران دولت‌های امریکا و اتحادیه اروپا، انتقاد از اسرائیل را به عنوان ضدسامی محکوم کرده و انزجار و تنفر خویش را از هولوکاست ابراز می‌دارند، برخی از حقایق اساسی را یا به حاشیه می‌رانند و تحریف می‌کنند، و یا نادیده می‌گیرند.

با پیش‌روی ارتش سرخ، که با دادن هزینه های بی‌کران انسانی و مادی، ماشین جنگی نازی را نابود کرده بود، کمپ (اردوگاه) آشویتس (۱) در روز سرد ۲۷ جنوری ۱۹۴۵، آزاد شد. ارتش سرخ شوروی فقط ۷۶۵۰ نفر

بازمانده را پیدا کرد که هنوز در اردوگاه بودند. نازی‌ها ده روز پیش‌تر از آن، دیگر زندانیان باقی‌مانده را به داجائو، ماوتوسین (۲) و اردوگاه‌های دیگر منتقل کرده بودند.

کشتار و پاک‌سازی نازی‌ها محدود به یهودیان نبود. نازی‌ها با کشتار کمونیست‌ها، سوسیالیست‌ها و فعالان اتحادیه‌های کارگری شروع کردند. آن‌ها با کشتن کولی‌ها و بیماران روانی ادامه دادند، بعد یهودیان و سپس به سراغ «بلشویک‌های مادون انسان» اروپای شرقی رفتند.

درواقع، بادر نظر گرفتن فعالیت واحدهای ویژه مجازات نازی‌ها، از کامیون‌های اطاق گاز سیار، با شعله افکن جهت زنده سوزاندن کل جمعیت روستاها و دیگر چنین بربریت‌های خالصی استفاده شد، که این منجر به قتل میلیون‌ها نفر از نژاد اسلاو- روس‌ها، پولندی‌ها، اکراینی‌ها، و بلاروسی‌ها شد - که به طور سیستماتیک توسط «طاعون قهوه ئی جامگان» هیتلر نابود گشتند.

اگر بیرسیم که چرا در غریو رسانه‌های غربی حرفی از نسل‌کشی هم‌زمان علیه بسیاری از اسلاوها و دیگران زده نمی‌شود، آیا نسل‌کشی وحشتناک علیه یهودیان زیر سؤال برده ایم؟

نازی‌ها قربانیان «غیرآریائی» خویش را همچون «انسان پست»، و بنابراین، نالایق برای هرگونه ترحم یا ملاحظه انسانی در نظر می‌گرفتند. «وحشی‌گری» که ارتش و پولیس المان تشویق به انجام آن می‌شدند، توانست آزادی انجام هرکاری را به چنین «موجوداتی» بدهد.

همچنین، چیزی که با پشت‌کارترین نحوی نادیده گرفته شده است، این واقعیت است که اردوگاه‌های مرگ نه فقط درباره کشتار مردم، بل که درباره «راه حل نهائی»، و بنابراین، درباره سود و کسب و کار بزرگ بود.

در واقع آشویتس متجمعی از ۳ اردوگاه نزدیک به هم بود. آشویتس ۱، کوچکترین بود که اول (در اپریل ۱۹۴۰) ساخته شده بود. این اردوگاه عمدتاً برای زندانیان سیاسی به کار گرفته می‌شد.

آشویتس ۲، بخوبی به عنوان اردوگاه مرگ شناخته شده بود و نزدیک روستای بیرکینو (۳) بود، که در اکتوبر ۱۹۴۱ باز شده بود. آشویتس ۳، نزدیک روستای دُوری (۴) بود، که از ماه مه ۱۹۴۲، یک اردوگاه کار بردگی- اجباری بود.

آشویتس ۳، کارگران برده را برای کارخانه‌های بزرگ کیمیائی و لاستیک مصنوعی- ترکیبی از جمله، کارخانه آی جی فاربن (۵) ارائه می‌داد که به آسانی در دسترس بود. کارخانه آی جی فاربن، همچنین پول زیادی به جیب زد و

به دولت المان گاز سمی ارائه داد تا در اتاق‌های گاز نابودی انسان‌ها در آشویتس ۲ و دیگر اردوگاه‌ها استفاده نماید. زندانیانی که به آشویتس می‌رسیدند، به دو دسته جدا می‌شدند. کسانی که که مناسب کار بودند و کسانی که نبودند.

سال‌مندان و بیماران و کودکان در دسته دوم قرار می‌گرفتند. آن‌ها را گرسنگی می‌دادند، حلق آویز و تیرباران می‌کردند، یا با گاز به سوی مرگ می‌فرستادند. کفش‌ها، موها، دندان‌های طلا و یا دیگر دارائی آن‌ها را مصادره می‌کردند که به خزانه رایش افزوده شود.

دیگران، «خوش‌شانس‌ها» ی آن‌ها به اردوگاه‌های کار اجباری فرستاده می‌شدند. در این‌جا، در ارتباط با بدشانس‌ها (به ویژه آن‌هایی که از شرق اروپا بودند)، آن‌ها مجبور بودند که در المان یا سرزمین‌های اشغالی کار بردگی انجام دهند. آن‌ها رسماً (منطبق با پروتکل دولت نازی) «تاسرحد مرگ کار می‌کردند».

محاکمات دادگاه نورنبرگ بدرستی این استثمار را مبتنی بر «مفهوم نابودی» توصیف نمود.

مطابق دستور صادر شده توسط جنرال تام الاختیار المان برای نیروی انسانی، گفته شده است که تمام کارگران خارجی منصوب شده به کار اجباری «باید تغذیه شوند، مسکن داده شوند و به گونه ای با آن‌ها رفتار شود که بتوان

آن‌ها را تا بالاترین حد ممکن با کمترین میزان قابل تصور هزینه استثمار نمود.»

سرمایه‌داری پنج‌گانه.

تمام شرکت‌های بزرگ المان مصرانه خواهان دسترسی به کار بردگی بودند – این می‌خواهد از طریق اردوگاه‌ها باشد یا از طریق ارسال کارگران برده که مستقیماً از کشورهای اشغال شده ارائه می‌شدند.

آشویتس تنها اردوگاه مرگ المان نبود. اگر ارتش سرخ شوروی ماشین جنگی نازی را نابود نکرده بود، هیتلری‌ها حتی نقشه‌هایی برای ایجاد اردوگاه‌های مرگ بزرگتری در سرتاسر اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی داشتند. جهت ساخت اردوگاه‌ها نقشه‌هایی آماده کرده بودند که آشویتس در برابر آن‌ها کوتوله ای بیش نبود، هر دو، هم از نظر تعدادی که باید نابود شوند و – مهم‌تر از آن- از نظر شمار کارگران برده ای که می‌بایست در آنجا کار می‌کردند.

مردم اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی و ارتش آن‌ها جهت خنثی نمودن تدابیر ترسناک المان هیتلری هزینه غیرقابل تصویری پرداختند. آن‌ها نه فقط آشویتس را آزاد ساختند، بلکه کل بشریت را از طاعون فاشیسم رها کردند.

زیرنویس ها:

- (۱) Auschwitz
- (۲) and Mauthausen Dachau,
- (۳) Birkenau
- (۴) Dwory
- (۵) IG Farben

برگرداننده شده از:

Guardian

The Workers' Weekly

Issue #1891 • October 23, 2019

Editorial

Capitalism is slavery

<https://www.cpa.org.au/guardian/2019/1891/02-editorial.html>